

PDC-347 Sărac și fără văz-n lume

Georg Neumark

Adagio

Să - rac și fă - ră va - ză-n lu - me I - sus tre - cu - t-a pe pă -

mânt; N-a - vea ni - mic din stră - lu - ci - rea ce răs - pân - dea în ce - rul

sfânt. Mă - ri - rea Sa și-a dez - bră - cat, El, ca - re to - tul a fă -

cut Un chip de rob El a lu - at și în - tr-un sta - ul S-a năs - cut.

**1 Sărac și fără văz-n lume Isus trecut-a pe pământ;
N-avea nimic din strălucirea ce răspândea în cerul sfânt.
Mărirea Sa și-a dezbrăcat, El, care totul a făcut
Un chip de rob El a luat și într-un staul S-a născut.**

**2 Cu viața fără de prihană, pe Dumnezeu El a slăvit;
Al Lui Cuvânt fără-ncetare lumină mare-a răspândit;
Iubirea-i fără' de-asemănare pe păcătoși a căutat;
În preabogata Sa-ndurare, pe mulți bolnavi i-a vindecat.**

**3 Viața Lui a fost iubire, numai lumină, mare har,
Dar lumea în a ei orbire, i-a dat să bea pahar amar;
Întâmpinat cu-mpotrivire, neînțeleș, disprețuit,
Cu dușmănoasă asuprire a fost pe-o cruce răstignit.**

**4 De bunăvoie-a mers la moarte, să poarte-al nostru greu păcat,
Cu Tatăl nemaivând parte; atunci cu groază a strigat:
"De ce m-ai părășit Tu, Doamne?" și duhul apoi și l-a dat,
El a trecut prin grea durere, iar noi iertare-am căpătat.**